

HET HEBBEN VAN PLAATS

I

Op een dag klopt het beeld dat je hebt van
jezelf niet meer met die je ziet in de spiegel.

Daarin staat iemand die je herkent
als die je bent, maar er lijkt een gitten

slaap overheen gegaan en een winter waarin
het wit werd en stil en daarna

kwam regen, hing er een onweer
te drogen onder de hemel. Dat

krimpt in je spiegelgezicht. In je hoofd woont
het beeld van je zomer ervoor, maar nu ga je

een ander seizoen tegemoet, moet je opnieuw
je ogen tekenen, iets met je lippen doen, je herzien.

Hester Knibbe

In: Het hebben van schaduw

Uit: Oogsteen. Een keuze uit de gedichten van 1982-2016

Uitgeverij De Arbeiderspers, Amsterdam – Antwerpen (2016)

“hing er een onweer te drogen onder de hemel”